

Sygn. akt IX Ka 308/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Rafał Sadowski

Sędziowie SSO Marzena Polak (spr.)

SSO Lech Gutkowski

Protokolant stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Andrzeja Kukawskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014 roku

sprawy ***R. K. oskarżonego o przestępstwo z art. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk***

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 20 lutego 2014 roku sygn. akt II K 686/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, iż:

1. uchyla punkty IV, V, VI, VIII;
2. eliminuje z opisu czynu zawartego w punkcie 1 zarzutu aktu oskarżenia słowa „ i uniemożliwiającym jego utratę lub utratę jego zawartości”;
3. karę jednostkową wymierzoną w punkcie I obniża do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. karę jednostkową wymierzoną w punkcie II obniża do 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;
5. karę łączną wymierzoną w punkcie III obniża do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za obie instancje, a wydatkami całości postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 308/14

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 03 maja 2013 r. w miejscowości K. z domu przy ul. (...) wbrew woli K. C. zabrał kluczyki od pojazdu mechanicznego F. (...) o nr rej. (...) wartości 45000 złotych, po czym pokonał zabezpieczenia otwierając drzwi

pojazdu oryginalnym kluczykiem, zabrał go w celu krótkotrwałego użycia, który następnie uciekając porzucił w stanie uszkodzonym i uniemożliwiającym jego utratę lub utratę jego zawartości powodując straty o łącznej wartości 5639,59 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. o/o w W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem z dnia 29 października 2007 r. Sądu Rejonowego w B.sygn. akt (...) za czyn z art. 279 § 1 kk i art.275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonywania na okres 5 lat próby, gdzie w dniu 10 października 2008 r. postanowieniem Sądu Rejonowego w B.o sygn. akt (...) zarządzono wykonanie kary, którą odbył w okresie od 27 listopada 2009 r. do 27 lipca 2010 r.

tj. o przestępstwo określone w art.289 § 2kk w zw. z art.64 § 1 kk

2. w dniu 28 czerwca 2013 r. około godz. 18:20 w miejscowości G. , woj. (...) kierował rowerem po drodze publicznej nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w B.wyroku o sygn. akt (...)z dnia 08 października 2012 r. zakazu prowadzenia rowerów na okres 5 lat od dnia 16.10.2012 r. do dnia 16.10.2017 r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 10 października 2012 r. o sygn. akt. (...) zakazowi kierowania rowerami w ruchu lądowym na okres 2 lat obowiązującego od dnia 24.10.2012 r. do dnia 24.10.2014 r. przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem z dnia 21 września 2004 r. Sądu Rejonowego w B.sygn. akt (...)za czyn z art. 178a§2 i art.244kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, objętą karą łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonywania na okres 3 lat próby, gdzie w dniu 11 lutego 2008 r. postanowieniem Sądu Rejonowego w B.zarządzono wykonanie kary, którą odbył w okresie od 12 września 2008 r. do 12 listopada 2009 r.

tj. o przestępstwo określone w art.244 kk w zw. z art.64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Brodnicy wyrokiem z dnia 20 lutego 2014 roku (sygn. akt II K 686/13):

I/ uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1 czynu stanowiącego występki z art. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 289 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

II/ uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 2 czynu stanowiącego występki z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III/ na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności

IV/ na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

V/ na mocy art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI/ na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

VII/ na mocy art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci bluzy sportowej pomarańczowo – białej ze znakiem firmowym N. przechowywany w depozycie sądowym zapisany w ewidencji dowodów rzeczowych pod nr (...);

VIII/ zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w 1/2 części;

IX/ zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. H. R. kwotę 180 złotych wraz z należną stawką podatku VAT tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego. Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na wysnuciu mylnego wniosku, że w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna i że mimo nie wykonania kary będzie on przestrzegał prawa, podczas gdy należyce ocenione okoliczności związane z osobą oskarżonego, zachowaniem po popełnieniu przestępstwa, dotychczasowym sposobem życia i jego uprzednią karalnością a także popełnieniem przestępstw w warunkach recydywy z art. 64 §1 kk, prowadzą do wniosku przeciwnego.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie punktów IV, V i VI wyroku oraz zaliczenie na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II wyroku okresu zatrzymania oskarżonego w dniach od 4 do 5 maja 2013 r. i przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji prokuratora, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie orzeczenia o karze w istotnej części.

Nie kwestionując trafności ustaleń faktycznych wskazujących na winę oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów prokurator domagał się uchylenia warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary łącznej, i dzieląc jego argumenty sąd odwoławczy przychylił się do wniosku apelacji zmieniając w tym kierunku zaskarżony wyrok, lecz jednocześnie złagodził wymiar jednostkowych kar pozbawienia wolności jak i wymiar kary łącznej pozbawienia wolności.

Jeśli chodzi o wymiar kar jednostkowych to zdaniem sądu odwoławczego orzeczona kara 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z punktu 1 a/o jak i kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z punktu 2 a/o nie uwzględniają w stopniu należytych dyrektyw sądowego wymiaru kary, o których mowa w art. 53 kk, a w szczególności nie odzwierciedlają należyście stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz stopnia winy oskarżonego. Kary te są zbyt wysokie w stosunku do wagi czynów oskarżonego i zdaniem sądu odwoławczego wystarczają do realizacji celów kary jak też uwzględniające dyrektywy z art. 53 kk będą kary odpowiednio 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 1 miesiąca pozbawienia wolności i do takich właśnie poziomów kary orzeczone przez sąd I instancji zostały obniżone. Jednocześnie karę łączną Sąd Okręgowy ukształtował na poziomie 8 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna została wymierzona po zastosowaniu zasady pełnej absorpcji a więc w sposób najbardziej dla oskarżonego korzystny. Czyn z punktu 2 a/o był na tyle błahy i o niskiej społecznej szkodliwości, że nie można było inaczej postąpić jak uznać, że kara za ten czyn została w całości „pochłonięta” przez karę za czyn z punktu 1 a/o. Kara łączna w wysokości 8 miesięcy pozbawienia wolności - zważywszy, że jest to kara bezwzględna, o czym niżej - jest wystarczająca do realizacji celów kary i będzie dla oskarżonego dostatecznie dolegliwa.

Odnosząc się natomiast do głównego zarzutu apelacji należy wskazać, że prokurator trafnie przywołał argumenty, w świetle których ocena sądu I instancji o istnieniu w stosunku do oskarżonego podstaw do warunkowego zawieszenia wymierzonej mu kary łącznej nie mogła się ostać. Rzeczywiście bowiem właściwa ocena warunków indywidualnych oskarżonego oraz jego dotychczasowego sposobu życia przemawia za orzeczeniem wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i ma na swoim koncie już kilka wyroków skazujących. Oskarżony wchodząc notorycznie w konflikt z prawem prezentuje jednoznacznie naganną postawę na przestrzeni kilku lat i żaden z dotychczasowych wyroków ani żadna z orzeczonych kar nie skłoniły go do zmiany trybu życia i rezygnacji z naruszania porządku prawnego. Oskarżony prezentuje lekceważący stosunek do wyroków oraz ignoruje normy moralne i społeczne. Działając w warunkach recydywy z art. 64 §1 kk po raz kolejny popełnił dwa różne przestępstwa.

Dotychczasowy sposób życia oskarżonego nie uzasadnia zatem przekonania, że perspektywa możliwości wykonania kary pozbawienia związana z warunkowym zawieszeniem wykonania kary stanowić będzie dostateczną gwarancję, iż nie powróci on na drogę przestępstwa, zwłaszcza, że dotychczas oskarżony otrzymał już cztery szanse na

resocjalizację w warunkach wolnościowych lecz żadnej szansy nie wykorzystał. Nie powstrzymało go to przed kolejnymi naruszeniami prawa. Oskarżony nie podjął żadnych widocznych starań by zmienić swoje postępowanie, licząc zapewne na wyrozumiałość sądów, jednakże na dalsze tolerowanie ignorowania przez niego porządku prawnego nie można pozwolić. Należy pamiętać, że przy ustalaniu czy zachodzą przesłanki pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania kary bierze się pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2), a także ocenia czy warunkowe zawieszenie kary będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przypadku oskarżonego prognoza na przyszłość jest niestety negatywna. Nie ma bowiem gwarancji, że przebywając na wolności nie popełni po raz kolejny przestępstwa, co do tej pory mu się wielokrotnie zdarzało. Mnogość popełnionych dotąd przestępstw i ilość skazań oznacza, że nie jest sprawcą przypadkowym a czyny stanowiące przedmiot osądu w niniejszej sprawie nie były incydentalnym naruszeniem prawa. Okoliczność, że część ze skazań dotyczyła czynów z art. 178a §2 kk, które na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów stanowią wykroczenia nie stanowi elementu pozwalającego oceniać dotychczasowe zachowanie oskarżonego z większą pobłażliwością. Istotne bowiem jest, że oskarżony notorycznie wchodzi w konflikt z prawem i systematycznie dopuszcza się czynów zabronionych. Dotychczasowa postawa oskarżonego nie rokuje pozytywnie na przyszłość, a to, że popełnia drobne występki czy wykroczenia nie świadczy wcale na jego korzyść, lecz raczej o jego demoralizacji i nieprzejednanej postawie.

Mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkty IV, V, VI oraz VIII (a więc orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej jak też nałożone na oskarżonego obowiązki probacyjne) i jednocześnie obniżył orzeczoną w punkcie I wyroku karę pozbawienia wolności do 8 miesięcy zaś karę z punktu II do 1 miesiąca pozbawienia wolności, a karę łączną ukształtował na poziomie 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie sąd odwoławczy wyeliminował z opisu czynu zawartego w punkcie 1 zarzutu aktu oskarżenia słowa „i uniemożliwiającym jego utratę lub utratę jego zawartości”.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok sąd odwoławczy utrzymał w mocy gdyż brak było uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Sąd Okręgowy, na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwolnił oskarżonego od zapłaty wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym obciążając tymi wydatkami Skarb Państwa.